

சிவசுக்மயம்.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு.

மூவாதியார் செய்த

ஐந்திணை யெழுபது

அமீரர் கி. அருணாசல முதலியார்
அவர்களின், நினைவாக அன்பளிப்பு.

அளித்தவர் :

திருமதி A. சாயமா அருணாசலம்
(1982) சர்க்கார்.

இலக்கண விளக்க ஆசிரியர் பரம்பரை,

சோமசுந்தர சிவசுந்தரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டது. வெளியிடப்பட்டது.

வணக்கம் அச்சுத்துட்டம்,

மாண்புமிகு

1928

Registered Copyright.]

[விலை அண் 4.]

உ
சிவமயம்.

அமிழ்தினுழினிய தமிழினிடத்தும் தமிழரிடத்தும்
மிக்க அன்புடையராய்

கேசிகன்,

திருவாளர், S. இரத்தினம் பிள்ளையார் கட்டு
குந்தல் உரையாட்கப்பட்டது.

சங்கமரீதியு நூல்களின் (1982) மொத்த அளவு மொன்றென்பர் பெரியார். நாலடிநாளாயுடைய முத்தலாய அறநூல்களும், ஐந்திணையின் பாற்பட்ட இன்ப நூல்கள் மிதனுடையதும், இவ்வகைத்தாய நூல்களுள்ளே கண்டபதித் துள்ள ஐந்திணையெழுபது நீங்கலாக மற்றவை பலராலும் பல பதிப்புக் கள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ் ஐந்திணையெழுபது சங்கப்புலவரை யுள்ளிட்ட சான்றோ ரான முவாதியாபிப் பாடப்பட்டகென்பதைத் தவிர, அவரைப் பற்றிய விவரம் ஒன்றும் அறிவதற்கில்லை. இந்நூல் எழுபது பாக்களையுடையது. இன்பப் பகுதியின்பாற் படுவது. இதனிற் காணும் இழுமென்றோசையும், விழுமிய பொருளுங், கண்டது போல விள்ளுந்திறனு மிசவும் பாராட்டற் பாலன. உரையாசிரியர் பலராலு மெடுத்தாளப்பட்டுள்ள இக் கிணைச்சீரிய நூலில் முல்லை 13, 14-வது பாக்களும், நெய்தலில் கடைச்செய்யுளும் அகப் பட்டில். இந்நூலுக்குப் பழைய உரை யொன்றுண்டெனினும், அது முசுலிருப்பத்தாறு பாக்கட்கே இருக்கின்றது. இவ்வரையோடு இப்பகுதியை இருபதாண்டுக்கு முன்னர் வித்வன மு. இராசவழங்காரவர்கள் நெத்தாழ்வாயிலாக யெளியிட்டார்கள். மற்றவை பதிக்கப்படவில்லை. எஞ்சிய பாக்கட்கும் பூதறிவுடைய பெரியாரொருவர் குறித்த உரையோடு முதற்றடவையாக இப் பொழுது பதிப்பிக்கப்படுகிறது. பழச்சமிழ் நூல்களின் உண்மையுருவம் கண்டு ஒரு நூல் ஒழியர்வண்ணம் அழியாமெழுத்திவிடுதல் மிக மிகத்துன்பமான செயலேயாமெனினும் அச்சவாசன மேறிய நூன்றே புலவர் சிகாமணி யென்பார் சிலர், இக்காலத்து, தாங்கள் பாடபெதங்கனையும், உண்மையுருவங்களையும் பழச்சமிழ் நூல்களைத் தருவியாய்த் துண்டதாகக் கூசாமல் யெளியிடுவதைக் காண்பதாலுண்டாகும் மனக்கசப்பினும், பெரிதாகாது. இதுவும் அவ்வாறுகா தென்றே கொண்டுள்ளேன்.

‘கோழைமிடற்றேன் சலிகோளுயிலே’ என்கிய அடியேன் அடிப் பட்ட சான்றோர் நூலையாய், நற்குத் தகுதியுடையனல்லே. னாயினும் இதுகாறும் இந்நூல் அச்சவாசன மேருக்குரையை நீக்குவா னெண்ணி, உரையுங்கண்டு ஒருவாறுருவமும் கண்டு பதித்தே னாகையான் ‘குற்றங்களைத் து குழைபெய்து வாசித்தல் கற்றறிந்த மாந்தர்கட’ னாம் என்பதோடு, இது இனிதுமுடிக்க வல்லமைத்த திருவருளை வழத்துகின்றேன். ரோமகந்தா நேசிகள்.

பாட்டு முதற் குறிப்பு அகராதி.

அகன்ப்னைபூர	44	சிறுமீன்	68
அடுபியிரெக்கீர்	72	சூர்ப்புறவின்	35
அவரைபொருந்திய	1	செங்கதிர்ச்	15
ஆலிவிருப்பிற்	19	தடமென்	16
ஆற்றலுடைய	13	தண்ணுறுங்	17
இடுமென்லெக்கீர்	59	தெண்ணீரருங்	64
இலையமர்	2	தேங்கமழ்	47
இவர்திரைநீக்கி	67	தேரைத்த	23
இனத்தவருங்	20	நீரிலருஞ்சுரம்	32
உண்டுறைப்பொய்	54	துண்ணாண்	66
உண்ணாட்டஞ்சான்	53	பாத்தில்கழுத்	45
உழலைமுருக்கிய	46	பிரசங்	10
எழுத்துடை	29	பீரிவர்கூ	34
எறிசுருக்குப்	65	பூங்கணிட	41
எண்ணுகொல்	58	பெருங்கையிடு	12
ஒல்லோமென்	42	பேதைபக	48
ஒழுகுதிரை	57	பேதையரென்	51
ஒள்ளிதழ்த்தா	50	பேழ்வாயி	31
கண்டிரண்	61	பொய்கைக	55
கண்ணுறு	63	பொரிப்புற	37
கதழுறை	18	பொறிகிளர்	33
கல்லேர்புறவி	24	பொன்னிணர்	6
காதலிற்றீர	52	மணிரிற	60
காயந்தீயேலென்னை	7	மன்றத்துறு	9
காரிகைவட	21	மன்றப்பல	4
கார்ப்புடை	27	மன்றமுதுமா	40
குருந்தலைவான்பட	28	முடமுதிர்புன்னே	69
குறையொன்றுடை	14	முன்னுடை	36
கொடுவரிவாய்த்த	59	யாணர்நல்	49
கொல்லேப்புனத்த	2	உளையலூ	56
கொன்றைக்குமுலூ	22	வார்கதி	13
தோள்வல்	38	வில்லுமுது	30
தேழுலுமுத	11	வெறிகமழ்	6
சான்றவர்கேண்மை	5		

உ
கடவுள் துணை,
மூவாதியார் செய்த
ஐந்திணையெழுபது
மூலமும் உரையும்.

க.-குறிஞ்சி.

க *அவரை பொருந்திய பைங்குர லேனல்
கவரி மடமா கதூஉம் படர்சாரற்
கானக நாட மறவுல் வயங்கிழைக்
கிடரானிடை நின்று புணை.

தேடி நலையுணை வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) அவரை பொருந்திய கழிரையுடைய பசுந்
திணையைக் கவரிமடமா கதூவாநின்ற படர்ந்த சாரலினை
புடைய கானகநாடனே ! மறவாது நினைப்பாயாக; வயங்கா
நின்ற அணியினையுடையாட்கு யானடுவுநின்ற புணை;
எ-று. (க)

உ †கொல்லைப் புனத்த வகில்சுமந்து கற்பாய்ந்து
வானி னருவி ததும்பக் கவினிய

* இதனை “ பாங்கி டிலேவியை நீங்கித் தலைவற்கு ஒம்படை
சாற்றற்குச் செய்யுள்” என்பர் அகப்பொருள் விளக்கவுரைகாரர்.
(சூத். கசக) இளம் பூரணம் ௩௩௩ மேற்கோள்.

† “ இதனை நச்சினுர்க்கினியர் உரைவுதலைவரினும்” (தொல்,
பொ, கள, உய்) என்பதற்கெடுத்தோதி, இதன்கண் “ நயனுடை
யன்” என்பதனால் லுரைவுதலைவந்தமையும் “நீப்பினும்” என்பத
னால், அவன்வயிற்பரத்தமையுங் கூறினான்” என்றா. இளம் பூரணம்
௩௩௩ மேற்கோள்.

நாடனயமுடையனென்பதனானீப்பினும்
வாடன் மறந்தனதோள்.

வரைவுமலிந்து பொருள் வயிற்பிரிதல்.

(இ-ள்) கொல்லிப்பினத்த அகிலைச்சுமந் து கற்கள்மேற்
பாப்து மறுமையானுளதாய அருவி முழங்குதலான் அழகு
பெற்ற நாடன் தன்னையடைந்தார்க்கீரமுடையனென்ப
தனான் அவன் பிரிந்தானுமினும் வாடுதலை மறந்தன என்
றோள்கள் ; எ-று (உ)

ந இலையமர் தண்குளவி யேய்ப்த பொதும்பிற்
குலையுடைக் காந்த ளினவண் டிமிரும்
வரையக நாடனும் வந்தான்மற் றன்னை
யலையு மலைபோயிற் றின்று.*

தோழி தலைமகள் வரைவுமலிந்தமை தலைமகட்துச் சொல்லியது.

(இ-ள்) இலையின் தண்குளவிக்கொடிகள் படர்ந்து
மூடிய பொதுமயின்கட் பூங்கொத்தையுடைபு காந்தளின்
இனவண்டுக்கொலிக்கும் வரையகநாடனும் வரைவொடு
வந்தானாகலா இன்று நமக்கு அன்னையலைக்கும் அலை
போயிற்று ; எ-று. (உ)

சு †மன்றப் பலவின் சுளைவிளை தீம்பழ

முண்டுவந்து மந்தி முலைஹருடக் கன்றமர்ந்

*இது “தலைமகள் உவைகையாற்றாதுளததோடு கிளத்தற்குச்
செய்யுள்” என்பர் அகப்பொருள் விளக்கவுரைகாரர் (சூ. களச)
இளம் பூ. நுகுட மேற்கோள்.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கனவியல், குத்திரம்-
உய, நச்சினார்க்கினியருரை மேற்கோள், இளம் பூ. நுகுசு மேற்
கோள். பொருநர் முதலியோர் மன்றப்பலவில் தம் வாச்சியங்
களைத்தொங்க விடுதலியல்பு; புறம் கஉஅ-க; களச:நு.

தாமா சுரகீகு மணிமலை நாடனை
யாமாப் பிரிவ திலம்.

தலைமகள் திறைப்புறத்தானாக இயற்பழித்த தோழிக்குத்
தலைமகளியற்பட மொழிந்தது.

(இ - ள்) மன்றன்கணின்ற பலவின் ஈனேழுதிர்ந்த
இனிய பழத்தைத் தின்றின்புற்றவந்து ஆமாவின்முலையு
மந்திவருட அவ்வாமாத் தன்கன்றிற்குப்போல அன்பு
பட்டுப் பலைச்சுரக்கும் அணிமலைநாடனை யாமுனேமாப்
பிரிவதிலம்; எ-று. (சு)

௫ சான்றவர் கேண்மை சிதைவின்றா யூன்றி
வலியாகிப் பின்னும் பய்க்கு மெலிவில்
கயந்திகழ் சோலை மலைநாடன் கேண்மை
நயந்திகழு மென்னுமென் னெஞ்சு.

இதுவுமது.

(இ - ள்) அமைத்தாருடைய நட்புச் சிதைவின்றி நிலை
பெற்று அடைந்தார்க்கு வலியாகி மறுமையின்கண்ணும
பயனைச்செய்யும்; அதுபோல, நீராற் றிகழ்ச்சின்ற சோலை
யையுடைய மலைநாட்டுடைய நட்பு மெலிவின்றி யின்பத்
தைத்திகழாநிற்குமென்னுநின்றது என்னெஞ்சு; எ-று. (௫)

௬ பொன்னிணர் வேங்கை கமழு நளிர்சோலை
நன்மலை நாட மறவல் வயங்கிழைக்கு
நின்னல்ல தில்லையாலீ யாயோ கண்ணோட்டத்
தின்னுயிர் தாங்கு மருந்தது.

புணர்ந்துநீங்குத் தலைமனைக்கண்டு தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) பொன்போன்ற பூங்கொத்ததாட்டைய வேங்
கை கமழாநின்ற குளிர்த சோலையையுடைய நன்மலை

நாடேன! பறவாவிதாழிவாயாக: வயங்கிழைக்கு நின்னல்ல
தோரணில்லையாதலால் நின்கண்ணோட்டத்தால் இன்னுயி
ரவர்த்தாங்கு பருந்த நல்காயோ? எ-று. (சு)

௭ காய்ந்தியே லீன்னை யிவனோ தவறில
னோங்கிய, செத்தீ ரிழிதருங் கான்யாற்றுட்
டேங்கலந்து வந்த வருவி குடைந்தாடத்
தாஞ்சிவப் புற்றன கண்.

பகர்துறிக் கட டலைமகன் சிறைப்புறந்தானாகப் படைத்து
மொழிகளவியா ல் நேழ் வரைவுகடாயது.

(இ-ள்) வெறுவெண்டா: 'அன்னம்! குற்றமில்லிவன்: பிசுசு சிவந்த நீர் தாய்-தாநிங் கான்மாற்றுட்டேனோநிங் கலத் தவந்த அருநிலைக் குடைந், நாடிவளாதலான் இவன் கந்தாந் சிவப்புற்றன்: அதுவான்: எ-று. (எ)

2) வெறிக்மர்த தன்சுனைத் தெண்ணீர் தூளும்பக்
கறிவளர் தேமா நறுங்கறி விழும்
வெறிகமர்த தன்சோலைநா வொன்றுண்டோ
வறிவின் கணின்ற மடம்.

புராட்டி நீதித்தீர்மானங்கண்டு தோழி வறாவுகடாயது.

(இ - ள்) வினா கடிபுர சிந்து, குளித்த சுனையின்கண்
 தெளிந்தநீர் தாழ்ந்த நொதுமடர்ந்த வாராசின்னு இவைய
 மாவின் தாழ்ந்தவனியீழும வெறுநெய் துண்டிசாலை நாடனே!
 சின்ன விகின்காரின் படுக்கைப் பையதாடமுண்டோ? (எ-று) (அ)

ஈ *மன்றத் துறகற் கருங்கண் முசவுகளுங்
குன்றச நாடன் றெளிந்த் தெளியினை

* இளம் பூரணம் (நி) = கூ மேற்கோள்.

நன்றென்று தேறித் தெளிந்தேன் றலையளி
யொன்றுமற் றென்று மனைத்து.

தலைமகள் சிறைப்புறத்தா றக இயற்பழித்த

தோழிக்குத் தலைமகளியுட லொழிந்தது

(இ - ள்) மன்றங்களிலே நெருங்குபதில்லின் கண் நெருங்
கண்முதல்கள் புகியபுறம் குன்றகநாடன் “என் மனத்ததத்
தெளிவித்த தெளிவினைப் பிழைநாடுதென்று தேறினேற்
அவன் செய்த தலையளிமொன்று. அவ்வொன்றுமப்பெற்றித்
தாம்ப பழதாகாது: என்று (க)

சய பிரசங் கொளவீழ்ந்த நிந்தே விரி அன்
மரையான் குழவி ஞாம்பிற் றுகைக்கும்
வகியாக நாட வரையா ஷ்ரினெந்
நிரைதொடி வாழ்த லிலள் *

தோழி தலைமனைக் காட்டு வரைவுடையது.

(இ - ள்) “தேறலைய பிழைகொள்ள வீழ்ந்த நிந்தேனின்
நல்களை மரையானவன் றுறாமா ழுழிகுற வரையா
நாடனே” ி வரையா வநு வரையா வங்கணியை தெட்டி
புறியாழாது. என்று (கய)

‘கக’ கேழு லுழுத ‘கரி’ னக் கொல்லியுள்
வாழை முதுகாய் கடுவன் புதைத்தயருந்
தாழ் நவிநாடன்றெனிகொடுத்தா னென்றேழி
தேர்வனை, தெந்தூன்று கேடல்.

தலைமகள் சிறைப்புறத்தா றகத் தலைமகள் கேட்ப

இயற்புட லொழிந்தது.

* இது “தலைமகனோடு ஊருங் குலனும மரபும் புதறும் வாய்
மையும் கூற்றஞச் டெய்யுள்” என்பர் அகப்பொருள் விளக்கவுரை
கூறா (குத.ககக).

† தொல்-சொல் உசக-நச.

(இ - ள்) பன்றிகள் கொம்பினாலுழித் சுட்டுக்கரித்த புனக்கொல்லுபுள் வாழையின் முதிர்ந்த காயைக் குாங்கி னுட்கடுவன் களப்புழிபுட் புதைத்தயநுந் தாழ்ந்த அருவி களைபுடைய நாடன், 'என்றோழியாகிய நோவளைககு நெஞ் குன்றுகோலாகத் தெள்ளிய வஞ்சினங் கூற்றான்; எ-று (கக) கட*பெருங்கை யிருங்களி றைவன மாந்திக்

கருங்கான் மாமபொழிற் பாசடைத் துஞ்சஞ்
சுரும்பிமிர் சோலை மலைநாடன் கேண்மை-
பொருந்தினுர்க் கேமாப் புடைத்து.

தலைமகள் சிறைப்புறந்தானாக இயற்பழித்த தோழிக்குத்
தலைமக னீயற்பட ழொழிந்தது

(இ - ள்) பெருங்கையைபுடைய இருங்களிற் றைவன நெல்லைத் தின்று கருங்காலைபுடைய மாமபொழிற் பச் சிலைநிலிற் றாயினும் வண்டுகளாலிக்குஞ் சோலைமலைநாடன் கேண்மையைப் பொருந்தினுர்ககு ஏமாப்புடைத்து: எ-று (கஉ)

கங வார்த்தி ரேனல் வளைவாய்க்கிளிகவரு
நீராற் றெளிதிகழ் சோலைநாடன் கேண்மை
யார்வத்தி னூ முயங்கினைன் வேலனு
மீர வலித்தான் மறி.

வெளியாட்டெடுத்துக்கொண்டவிடத்துத் தோழிக்குத்
தலைமகள் அறந்தொடுநின்றது.

(இ - ள்) நீண்ட கிணியையுடைய பசுந்திணையை வளை வாய்க்கிளியினங் கவருநீரானே தெளிந்து திகழாநின்ற சோலைகளைபுடைய நாடன் கேண்மையைக் காதலினுனி ரமப மேவினேன்; பிரிதலாற்றேனாயினேன்; அவ்வூரற்

* நச், நகக - இளம் பூ, சுருது மேற்கோள்.

றாமை தெய்வத்தினுயதென்று முருகற்கு மறியையறுக்கத்
துணிந்தான் வேலோன்; தோழி! இதனை விலக்குவாயாக;
எ-று (கரு)

கசு * குறையொன் றுடையேன்மற் றீரூழி நிறையிலா
மன்னுயிர்க் கேமஞ் செயல்வேண்டு மின்னே
யராவழங்கு நீள்சோலை நசடனை நம்பி
லிராவார லென்ப துண். †

தலைமகள் வரும்வழியின் ளுதத்துக்குக் கவன்ற தலைமகள்
வரைவுவேட்டுத் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ-ள்) நின்னொருகாரியமுடையேன்: தோழி! நிலை
மையில்லாத வென்மன்னுயிர்க்கு ஆரணஞ்செய்யவேண்டும்;
இப்பொழுதே பாம்புகளான் வழங்கப்படுகின்ற நீண்ட
சோலையை புட்டய நாடனை நம்மனையின்கணிரவு வரவேண்டா
வென்பதனைச் சொல்; எ-று. (கசு)

குறிஞ்சி முற்றம்.

உ.-முல்லை.

கரு செங்கதிர்ச் செல்வன் சினங்காந்த போழ்நின்று
பைங்கொடி முல்லை மணங்கமழ வண்டிமீர்
காரோ டலம்வருங் கார்வானங் காண்டொறு
நீரோ டலம்வருங் கண்.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ-ள்) செய்ய கடிரினை புட்டய செல்வன்சீற்றமடங்கிய
காலத்தின்கட் பசுங்கொடியையுட்டய முல்லைகள் பூத்து

* தொல், பொரு, கன, சூத்-உய், நச்சினுர்க்கினியருரை மேற்
கோள்.

† இது “தலைமகள் நெறிவிலக்குவித்ததற்குச் செய்யுள்”
என்பர் அகப்பொருள் விளக்கவுரைகாரர். (சூத். கசுரு)

மணங்கமழ்தலான் வண்டுகள் ஆவிக்கக் கார்ப்பருவத்தோடு
தடுமாறுகின்ற முகில்களையுடைய வானங் காணுத்தோறும்
நீரோடுகூடத் தடுமாறுகின்றன கண்கள்: எ-று. (க)

கக தடமென் பணைத்தோளி நீத்தாரோ வாரார்
மடநடை மஞ்ஞையகவக்—கடன்முகந்து
மின்னோடு வந்த தெழில்வானம் வந்தென்னை
யென்னாதி யென்பாரு மில்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) பெரியவாய் மெல்லியவாக மூங்கில்போன்றி
ருந்த தோளினைபுடையாய். நம்மைத்துறந்தா நிக் காலத்து
வருகின்றிலர்; மெல்லிய நடைநினைபுடைய மயில்களையழிக்கக்
கடன்முகந்து மின்னுடனேவந்தது எழிவினைபுடைய
வானம்: ஆதலால், பின்னையும் என்னை வந்து நீ யென் செய்க
கடவா யென்றிங்கு யொன்றைச் சொல்லுவாருமில்லை;
எ-று. (உ)

கௌ தண்ணுறுங்கோட் துடுப்பெடுப்பக் காவெதிரி
விண்ணுயர் வானத் துருமுற்றத்—நின்னிதிற
புல்லுந ரில்லார் நடுங்கிச் சிறுமலை
கொல்லுநர் போல வரும்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) குளிர்ந்தங்கோடல் துடுப்புப்போலப் பூங்
குலைகளை யேந்த கார்காலத்தை யேன்றுகொண்டு முகில்கண்
மிக்க வானத்தின்கணுருமே றொஷிப்பத் நின்னிதாக
முயங்குவாரையில்லாதார் நடுங்கும்வகை துன்பத்திதச்
செய்யும் மலை கொல்வாளைப்போல வாரின்றது; எ-று. (ங)

க.அ கதழுறை வானஞ் சிதற விதழகத்துத்
தாதிணர்க் கொன்றை யெரிவளரப் பாஅ
யிடிப்பது போலு மெழில்வான நோக்கித்
தாடிப்பது போலு முயிர்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) விரைந்து துளிகளை முகில்கள் இதழகத்தே
சிதறத் தாதினையுடைய பூங்கொத்துக்களையுடைய கொன்
றைகள் எரிநிறத்தை மிகுப்பப்பட்டர்ந்து கழறுவதுபோலும்
எழில்விசம்பைக் காணுதோறும் வருந்தித் தாடிப்பது
போலாநின்றது என்னுடலம்; எ-று.

(சு)

க.க ஆலி விருப்புற் றகீவிப் புறவெல்லாம்
பீலி பரப்பி மயிலாலச்—சூலி
*விரிவது போலுமிக் காரதிர வாலி
யுருகுவது போலு மெனக்கு.

இதுவுமது.

(இ-ள்) மறைத்துளிகளைக் காதலித்தவழத்துக் காடெ
லாந்தோகைகளைப் பரப்பி மயிலினங்களிடக் தருக்கொண்டு
விரிவதுபோலுமிக்கார் முழங்க எனக்கு என்னுயிருருகு
வதுபோலாநின்றது; எ-று.

(ரு)

20 இனத்த வருங்கலை பொங்கப் புனத்த
கொடிமயங்கு முல்லை தளிர்ப்ப விடிமயங்கி
யானு மவரும் வருந்தச் சிலுமலை
தானும் புயலும் வரும்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) இனங்கையுடைய கலைகள் களித்துமிகப்,
புனங்களிலுள்ள கொடிமிடைந்த முல்லை தளிர்ப்ப, இடி

* 'வருவது' எனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

யோடுகூடமிடைந்து யானுமென்காதலரும் வருந்தத் துன்பத்தைச் செய்யும் மாலைதானும் மழைப்பெயலும் மேன்மேல் வாராநின்றன; எ-று. (க)

உக காரிகை வாடத் துறந்தாரும் வாராமுன்
கார்கொடி முல்லை பெயிநீனக்—காரோ
டுன்பட்டுவந்தலைக்குமாலைக்கோவெம்மின்
மடம்வாழ கிற்பா ரிலர்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) எம்மழகு சுருங்க எம்மை நீங்கினாரும் வருவதற்கு முன்னே கருங்கொடியையுடைய முல்லைகள் நல்லாயிற்று போலவரும்பக் காரோடுனே யுளதாய் வந்து எம்மை நலிகின்ற மாலைக்கு எம்மைப்போல வலியிழந்து மெலிவாற்றியிருந்து வாழ்வாரில்லை; எ-று. (எ)

உஉ கொண்ணுத் குழலூநிக் கோவலா பின்னிரைத்துக்
கன்றம ராயம் புகுதர—வின்று
வழங்கிய வந்தது மாலையாங் காண
முழங்கிவிற் கோலிற்று, வான்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) கொன்றை யென்னுந் குழலூநிக் கோவலர்பின்னே நிரைத்துக் கன்றை விரும்பிய நிரையாயங்க னூர்தோறும்புக, இவ்விடத்தின்கண் வழங்கவேண்டி வந்தது மாலை: யாமிறந்துபடாதிருந்து தூணும்படி முழங்கி வில்லைக் கோலிற்று மழை; எ-று. (அ)

உ௩ தேரைத் தழங்குந் ருர்மணி வாப்திறப்ப
வார்கலி வானம் பெயரோடங்கிக்-கார்கொள
வின்றூற்ற வாரா விடுவார்கொல் காதல
ரொன்றலு நில்லா வளை.

இதுவுமது.

(இ-ள்) ஸைசையபுடைய முசில்கள் பெயலைத்தொடங்கிக் கார்ப்பருவத்தைக் கொள்ள, நம் காதல், தேரைப் போன்ற தழங்கு குரலைபுடைய குதிரைத்தார்மணிகள் வாய் திறப்ப, இன்று நாம் ஆற்றியுளாமாவகை வாராது விடுவார் கொல்லோ: தோழி! நம்வளை ஒன்றாகலும் நிதிகன்ற சில்லையால்; எ-று. (௯)

உசு கல்லேர் புறவிற் கவினிப் புதன்மிசை
மூல்லை தளவொடு போதவிழ—வெல்லி
யலைவற்று விட்டன்று வானமு முண்கண்
மூலைவற்று விட்டன்று நீர்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) கல்லெழுத்து கிடந்த கானத்தின் கண் அழகு பெற்றுப் புதல்கண்மிசை மூல்லைகளும் செழுமூல்லைகளும் பூக்கண்மலர் இரவிகண் முகிலும் அலைவற்று விட்டன: மையுண் கண்களும முல்லைமறைய நீர் வார்த்தன: எ-று. (௧௦)

உஎ* கார்புடைப் பிண்டி கமழப் புறவெல்லா
மார்ப்போ டினவண் டிமிர்ந்தாட-நீர்த்தன்றி
பொன்றா தலைக்குஞ் சிறுமலை மாறுமுத்து
நின்றாக நின்றது நீர்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) கரிய நீர்த்தையுடைய அசோகு மலர்ந்து கமழக் கானமெல்லாம் மூத்திவோடு வண்டின் ரெகுதி முழங்கி தாதனைந்தாடக் காண்பதால், அழகிய தாதுக் களைக் கொட்டுஞ் சிறிய மலை மயக்கத்தைச் செய்தது; அதனானே கண்களினின்றும் பெருகு நீரா னிறைந்தது உடல்; இது நீர்த்தன்று. எ-று. (௧௧)

* உடு-உசு-வது செய்யுட்கள்-இதுபேரது அகப்படவில்லை.

உஅ குநந்தலை வான்படலை சூழச் சுரும்பார்ப்ப
வாயின் புகுதரப் போயினான்-ஆயிழாய்
பின்னோடு நின்றபா ராட்டு மழையென்கோ
வென்னோடு பட்ட வகை.

இதுவுமது.

(இ-ள்) குநந்தலாகால் அலைகதர்படுகின்ற பெரிய
படலையைத் தொடர்ந்து வண்டுகள் ஒலிக்க வாயிலிற சென்
நீர்: தோழி! என் கண்களினின்றும் ஓடா நின்ற நீரைப்
பின்னோடும் மழையென்பேனோ. எ-று. (௧௪)

மூலம் முற்றம்.

௩-பாலை.

உக எழுந்துடைக்கன்னிராக் கூர்வாய் விழுத்தொடை
யம்பா லலைக்குந் சுரநிறைந்த சும்பாரார்
பெருந்தகு தாளாண்மைக கேற்க வரம்பொருள்
தருமவர் காத லவர்.

தலைங்களைத் தோழி செவ்வுழங்குவித்தது.

(இ-ள்) தகுதிப்பட்ட தாளாண்மைகேற்கப் பொரு
டரும நசையினும் சென்ற நங்காகலர் கூர்ந்த பருக்கைக
கற்கள் நிறைந்த சுரத்தின் கண்ணே ஆறலைக்குங் சுள்வர்
கரியவில்லிம் பொருந்திய அம்பாலலைக்கப்படுதலையும்
பாரார். எ-று. (௧)

௩௩ வில்லுமு துண்டார் கடுகிய தானைக்குங்
கல்குழ் பதுக்கை ப்ரணத் திறப்பார்கொன்
மெல்லியல் கண்ணோட்ட மின்றிப் பொருட்டுவந்து
நில்லாத வுள்ளத் தவர்.

ஆற்றென்ற தோழிக்கு ஆற்றுவல் என்பதுபடச் சொல்லியது.

(இ-ள்) மென்மையுடையாளிடத்துக கண்ணோட்ட
பில்லாது, பொருளை விருமபிச சென்றலு நங்காதலா வில்லா
புத்துண்பாரும அவாது தானையு நெருங்கிப் பதிகைகக்
கீழ்கள் நிறைந்த சாத்தைக்கடவர்கெ-ல்' என்று (உ)

நக பேழ்வாய் நும்புலி குஞ்சாக கோட்பிடைத்து
பாழூர்ப் பொதியிற் பகற்டார்க்கு மாரிடைச்
சூழாப் பொருணகைக்கட் சென்ற ரென்கீனைக்கு*
வாழ்தியே மற்றென்னுயிர்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) பெருவாயினை புடைய புலி பாளைக்கடத்து நிக
நிழைத்து நிற்குஞ் சாஞ் சூழ்ந்த வழியாய்விட்டு அகன்றார்
பொருளை விருமபிச சென்ற நங்காதலா என்று கீனைத்து
உயிரே ! ஆற்றுவாயாக. என்று. (ங)

நஉ நீரி லருஞ்சுரத் தாமா னினம்வழங்கு
மாரிடை யத்த மறைப்பர்கொ லாபிழாய்
நாணினை நீக்கி யுயிரோடு டுன்சென்று
காணப் புணர்ப்பதென் னெஞ்சு.

தலைமகள் செலவு கேட்ட தலைமகள் ஆற்றையங்க் கூறிமது.

(இ-ள்) நீர் வற்றிய அருமையான சாத்திலே விலக
கினை ரெகுதி நிரிகின்ற வழியில் நங்காதலரை வேட்டுவா
யாறப்பரோ ! ஆயிராய்-! நாணைக்கைவிட்டு அவருடன்
சென்று காணும்படித் துண்டுகின்ற தென்னெஞ்சு,
என்று. (சு)

நந பொறினார் சேவலரிமரற் குத்தி
நெறிதூ ரருஞ்சுர நாமுன்னி விடலா

* பி-ம் சென்றேனருணனைத்து.

† அரிமாற்றிசங்கி கரிபுறக்கிடைக்கை-சிலம்பு-காடுகாண் என

மயர்வொழி சேணுறுங் கொடியக நாட்டத்
துயர்ந்து தோன்று மலை.

ஊர் அணித்தேன்றல்.

(இ - ள்) புள்ளிகள் விளங்குகின்ற சேவல் வரியாய்
புடைய மருளைக்கொத்தி யிட்டு நெறியைத் தூர்க்கும் இவ்
வரிய சுரத்தை ஈழம் டடந்துவிடுவோம்; பேதாய்! அயர்
வொழிவாயாக: அதோ தோன்றுங் கொடி நமது நாட்ட
கத்து மலையிற்போன்றுவது. எ-று. (௫)

௩௪ பீரிவர் கூர்மை மறுமுனை சேர்ந்தலக்குங்
கூருகி ரெண்கி னருங்கிளை கண்படுக்கு
நீரி லருஞ்சுர முன்னி யறியார்கொ
லீரமி னெஞ்சி னவர்.

ஆற்றளெனக் கவன்ற தோழிக்கு ஆற்றுவலெனக் கூறியது.

(இ-ள்) தோழி! அன்பற்ற மனமுடையவரெனினு
நங்காதலர் குந்தியை வெளிப்படுத்த வல்ல கூர்மையுடைய
மறுமுனையைப்போற் சேர்ந்து நுன்புறுத்தவல்ல கூரிய நகங்
களை புடைய காடியின் களைகளும் கண்படுக்கும் நீரற்ற அருஞ்
சுரத்திற் சென்றறியார் கொல்லோ! எ-று. (௬)

௩௫ குரற் புறவி னணில்பிளிற்றுஞ் சூழ்படப்பை
பூர்கெழு சேவதி யோடுவார் திளைக்குந்
தேரோடு கானந் தெருளிலார் செல்வீர்கொ
லூரிடு கவ்வனவ யொழித்து.

தலைமகனது செல்வுணர்ந்து அழங்கிக்கூறியது.

(இ - ள்) குரற்றாரில் அணில் பிளிற்றும் படப்பை
சூழ்ந்த சிற்றூரிற் பொருணசையாற் சென்றார் திளைக்குந்
தேரோடு சுரத்துத் தெருளமாட்டாராய்ச் செல்வார் கொல்
லோ! ஊரிருண்டுகூர் அயர்வது. எ-று. (௭)

௩௬ முள்ளுடை யூங்கிற் பிணங்கிய சூழ்படப்பை
புள்ளி வெருகுதன் குட்டிக் கிரைபார்க்கும்
கள்ளம் வழங்குஞ் சுரமென்பர் காதல
ருள்ளம் படர்ந்த நெறி.

பிரிவின்கண் டுற்றளாய தலைமகளைத் தோழி யற்றுவந்தது.

(இ-ள்) கூரிய முள்ளுபுடைய மூங்கில் பிணங்கிச்
சூழ்ந்த கொலையிற் புள்ளிகளோடைய பூனை தன் குட்டிக்
கிரைபார்க்குங்குற்ற சிறைந்த சுரமென்பர் காதலரின் மனஞ்
சென்ற நெறி. எ-று.

(அ)

௩௭ பொரிப்புற *வோமைப் புகைபடு நீழல்
வரிதுதல் யானை பிடியோடுறங்கு
மேர்மயங்கு கானஞ் செலவுரைப்ப னில்லா
வரிமயங்குண் கண் ணு ணீர்.

செலவுறுத்தது.

(இ-ள்) பொரித்த புறத் தையுடைய ஓடையினது புகை
படும நீழலில் கொடுகள் பொருந்திய நெற்றியையுடைய
யானை தன் பிடியோடுறங்குந் தமயங்கிய பாணியிற் செல்ல
வுரைப்பர் காதலர்: அரிபடந்த கண்களில் 'நீர்' சில்லா வா
னென. எ-று.

(க)

௩௮ கோலுள் வல்பயரில் வயமாக் குழுழு
தாஅள்வீ பதுக்கைய கான மிறத்தார்கொ
லாள்வினையி னுற்ற லகன்றவர் நன்றுணரார்
மீளிகொண் மொய்ம்பி னவர்.

ஆற்றுவலெனக்கூறியது.

(இ-ள்) வினைவல்ல அச்சமில்லாத விலங்குகள் திரண்ட
அடிகளைக்குத்தும் பதுக்கை சிறைந்த சுரம கடந்தாரா

*தீட்சகாலத்து வெப்பமானுதோமை, பெருக்கதை I ரு ௨ வ ௩௨
'அகவலை ஒமை ஷை V ரு ௩௨;

கொல்லோ! மிக்கவலிமையுடைய எயினர் பொருணசையாற்
சென்றவராற்ற லறியார் போலும். எ-று. (ய)

௩௯ கொடுவரி வர்ப்புத் துணையிழந் தஞ்சிக்
கடுவுணங்கு பாறைக் கடவு டெவிட்டு
தெடுவரை யுத்த மிறப்பர்கொல் கோண்மா
படுபகை பார்க்குந் சுரம்.

இதுவுமது

(இ-ள்) தோழி! வளைந்த வரிகளையுடைய தன் துணையை
யிழந்தஞ்சி எதிர்வரும் பகையைப் புலி பார்த்து நிற்குந்
சாத்தைக் கடுவக கழுத்திலுடைய கடவுவது மலையை
நிகர்த்த அத்தவரையை எல்லடைவதன்முன் செல்லார்
கொல்லோ! எ-று (கக)

௪௦ மன்ற முதுமரத் தாந்தை குரலியம்பக்
குன்றக நண்ணிக் குறும்பிறந்து—சென்றவ
ருள்ளிய தன்மையர் போலு மடுத்ததித்
தொள்ளிய தும்மல் லுரும் †.

நிமித்தங் நாட்டிக் கூறிபது.

(இ-ள்) முதுமரப் பொந்திற் பொருந்திய ஆந்தை குர
லியம்பக் குன்றக நண்ணிவந்து பின் சுற்றாரினின்றும்
கம்மை நினைபுந்தன்மையுடையர் போலும்; அதனானே
தோழி! அடுத்தடுத்துத் தும்மல்வரும் எ-று. (கஉ)

† நினைப்பவர் போன்றி நினையார் கொறும்மல் நினைப்பது
போன்று கெடும். என்ற கடவு-வது திருக்குறளையும் சேய்மைக்
கண்ணராய கேளிர் நினைந்துழி ஆநீநினைக்கப்பட்டார்க்கு தும்
மறோன்று மென்னு முல்கியல் பற்றி என்னுபரிமேலழகாது விசே
டக் குறிப்பையு கோக்குக.

சக பூங்கணிமாடுங் கனவுந் திருத்தின
வோங்கிய குன்ற மிறந்தோரை யாநினைப்ப
வீங்கியமென்றோள் கவினிப் பிணிதீரப்
பாங்கத்துப் பல்லி படும்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) அழகிய இடக்கண்ணாடின்றது: யான்
காணுங் கனவுக்கனவுத் திருத்தின: உயர்த்தகுன்றுக ணிறைந்த
பாலைமைக் கடந்தாண யாநினைப்ப வாடிய மெல்லிய தோள்
தனும் பசலை நீங்கி யழகுதாகவும், பக்கத்தும் பல்லி படா
கிற்கும் எ-று. (௧௩)

சஉ ஒல்லோமென் றேங்கி யுயங்கி யிருப்பவோ
கல்லி லிவர்தமரம் காற்பெய்சிலம்பொலிப்பக்
கொல்களி றன்னுன்பின் செல்லுங்கொ லென்போத
மெல்வீரல் சேப்ப நடத்து.

நற்றயிங்கல்.

(இ-ள்) மாட்டொடெழுந்துவாடி மெலிந்துயிருப்பவோ,
அன்றிக்கல்ல செவ்வதலா லுண்டாகும் பேரொலியாகக்
காசிற் பூட்டிய சிலம்பொலிப்ப, மெல்லியவியல் சேப்ப,
கொல்களிறன்ன சிற்றத்தையுடையான் பின் என் பேதை
செல்லுமோ! எ-று. (௧௪)

பாலை முற்றம்.

ச-உருதம்.

ச௩ ஆற்ற லுடைய னரும் பொறிதுந் தல்லூர
னேற்றுச் சிறிதாய காப்பவஞ்சி-யேற்றருவைக்

கட்ட கழுத்திற் புதல்வன் மாபிற்றே
பட்டஞ் சிதைப்ப வரும்.

தோழி கலைவியை யாற்றுவித்தது

(இ - ள்) அரிய புலனிறைவுடைய நல்லூர் நேற்
றுண்டாய சிந்தைய காய்வினை நினைந்து துங்கவல்லன்;
புதல்வன் ஏறுபோலு முடிவமுடையான் கழுத்தைக்கட்ட
வும், மதாணியைச் சிதைப்பவும் நினைந்துவரும் மாபிற்று.
எ-று

(௧)

சச அகன்பணை யூனைத் தாமம் பிணித்த
திசன்மை கருதி யிருப்பன்— முகனமர்
வேதின் மகளிரை நோவ் தெவன்கொலோ
பேதைமை கொண்டொழுக வார்.

தோழி வாய்ஸ் மறுத்தல்.

(இ - ள்) பாண! பேதைமை கொண்டொழுகுவார் அந்
கூப ஏதின் மகளிரை நோவதென்? அகன்பணையூனை மாலை
யாற் பிணித்தமையை நினைந்து அவன் கிற்பானுரினான்.
எ-று.

(௨)

சடு பாத்தில் கழுத்திற் புதல்வனுற் ச சான்றாள்
முத்தோடு மினியர் வருமுலையார் சேரியுள்
நீத்துநீ ருண்வாய்ப் பாணநீ போய்மொழி
கூத்தாடி யுண்ணினு முண்.

இதுவுமது.

“(இ - ள்) வளர்சின்ற முடிபையுடையாள் சேரியுள்
நீ ருணவ நந்தும் பாணனை! சேரியுள் புதல்வன்
கழுத்தைக்கட்டிச் சான்றாய் நிற்கக் காதலர் முற்செல்வார்;
நீ சொல்லினுஞ் சொல்; கூத்தாடி யுண்ணினு முண்.
எ-று

(௩)

சக உழலை முருக்கிய செந்நோக் கெருமை
பழனம் படிந்து செய்மாந்தி—நிழல்வதியுந்
தண்டுறை ஸூன் மலரன மார்புறப்
பெண்டிர்க் குரைபாண வுய்த்து.

இதுவு உது

(இ-ள்) பாண ! உழதலை மதுத்த சிவந்த கண்களை
யுடைய எருமை பழனத்திற்பாடித்து மாந்தி நிழலிலே
துங்குங் குளிர்த்த துணைபாயுடைய ஊரனது மலரன்ன
மார்பைப் புல்லுமாடிச் சென்று பாதையர்க்கு உரைப்பா
காக. எ-று.

(சு)

சள தேங்கமழ் பொய்கை யகவய லுரணைப்
பூங்கட் புதல்வன் மிதித்துழக்கு—மீங்குத்
தளர்முலை பாராட்டி யென்னுடைய பாணை
வளர்முலைக்கஞ் னைமுழுது வார்.

தோழி துறை நயப்பித்தது.

(இ-ள்) ஆங்கு மண நாகுகின்ற பொய்கை சூழ்ந்த
பாந்த வயல்களையுடைய ஊரணை அழகிய கண்களையுடைய
புதல்வன் மிதித்துழக்கும; இங்குள்ளார் என்னுடைய பாணை
வளர்முலைபாராட்டுவ ததாமவளர்முலையா லுண்டதூப
துன்பத்தினை யு மறியார். எ-று

(ரு)

சஅ * பேதை பகலைப் புதல்வன் றுணைச்சான்று
மோதநீர் வேலி மகிழ்நற் கென்செய்தும் *
பூவார் குழற்கூந்தற் பெரன்னன்னார் சேரியுள்
ளேவாது செல்பாண நீ.

பாணந்த வாயின் மறுத்தது.

* ஸ்ணைமொழி ஐம்பது ௩௪. கோக்குக.

(இ-ள்) பாண ! தலைவி பகற்பொழுதைச் சிறுவன் றுணையாகக் கழிக்கின்றாளாதலின் கடலை வேலியாகவுடைய மகிழ்நற்குயர்ம் என்செய்த லியாலும்; பூக்களை யணிந்த குழல்புடைய பொன்னன்னார் சேரியுள் ஏறாது சென்று ஆராய்வாயாக. எ-று. (க)

சக யாணர் நல்லுரன் நிறங்கொர்ப்ப வென்னுடைய
பாண விருக்க வதுகளை—நா னுடையாந்
தன்னுற்ற தெல்லா மிருக்க விரும்பான
நின்னுற்ற துண்டே லுரை. *

இதுவுமது.

(இ-ள்) புதியவருவாய்நையுடைய நல்லுரன் துபெருமை கைய மிகைப்படுத்திச் சொல்வதை நிறுத்துவாயாக, பாண : நா னுடையவாய எந்தலைவிடத்து எவ்வகைப்பட்ட நலனுமிருக்க விரும்பானைப்பற்றிய வெண்ணம் நினக்கு நேர்ந்ததுண்டாயின் அதனைச் சொல்வாயாக. எ-று. (எ)

நீய் ஒள்ளிதழ்த் தாமரைப் போதுறழு புரனை
யுள்ளங்கொண்டுள்ளா னென்றியார்க்குரைக்கோ-வொள்ளியாய்
நச்சுப் பணிமொழியுண்டேநான்மேனானோர்
பொய்ச்சு னெனவறியாதேன்.

குறை நயப்பித்தது.

(இ-ள்) ஒள்ளிய, இதழ்களைபுடைய தாமரைப்பூவினை யொத்த ஊனை யுளத்திற் கெடுண்டுள்ளா னென்றுயாரிடக் குரைப்பேன்; அவாது நஞ்சு போன்ற முன்னுட்பொன்ன மொழி பொய்ச் குளாமென வறியாதவனாயினேன். எ-று. (அ)

* ஐத்திணை ஐம்பது உக. இங்கு கவனிக்கற்பாலது.

ருகே பேரையென்று தமரைச் செறுவவோ
போதுமுழ் தாமரைக் கண்ணனை—நோதக
வாயாது பாட்டு மிருப்பவோ மாணிழாய்
'நோவதெவன் மார்பறியு மின்னு.

ஆற்றமையெவையி லாகப்புகுந் தலமகன் புணர்ந்து நீங்கிய பின்பு
சென்ற நோழிக்குத் தலமகன் கூறியது. "

(இ-ள்) பேரையென்று தமரைக் கோபிக்கத்தகு
மோ! தரையாப்போனை மொத்த கண்ணனைக் காணுக
கால் வாப்திரவாந் நிர்ப்பாதக கூறவோ! புதனைக்கூறுவது!
இதனை இன்று எனனெஞ்சு அறிபுட என்று (கூ)

ருகே காதலிற் றாக் கழிய முடிங்கன்மீ
வேதந்து நன்று மொலிபுன லுயனைப்
பேதைப்பட்டு டங்கன்மின் நீயிருமென்விடா
வாசை யொழிய வுடைத்து.
தோழி கூற்று.

(இ-ள்)கூலிக்கன்றபுனலாற் குழப்பட்ட ஊயினோடு நீவி
பெரிய இளநிலையில் ஆராக நீங்கப் பேசுக காதல் நீங்குமபு
மின் முடிங்கற்கு; பின்னர் பிதை மனத்தினலாய் வங்கத்
தக்க நோயை நீ அடைவாய். என்று. (மீ)

ருகே உண்ணாட்டஞ் சான்றவர் தத்த நசையிற் று
னண்ணற் குக்கண்டு ணட்டந்திக்குது மென் றெண் ன
வழிபாடு. கொள்ளும் வளவாய் லுயன்
பழிபடு நின்மேலது.

இதுவுமது.

(இ-ள்) வளவாயர்ன் வயிற்றுபுடைய ஊரன் உண்
ணட்டஞ் சான்ற பரத்தையர் தத்த வாயையில் மாடுகினு

னாப்த்தான் எண்ணாத தலைவிக்குக் கண்ணோட்டந் தீர்க்குது
மென்றெண்ணி வழிபாடுகொள்ளும்; வாயின் மறுத்தால்
நின்மேற் பழியுண்டாகும் என்று (கக)

௫௪ உண்டுறைப் பொய்கை வராஅ லினமிரியுந்
தண்டுறை யூ தருவதோ—ஒண்டொழியைப்
'பாராய் மனை துறந்து தேரிற் செல்வதனை
யூராண்மை யாக்கிக் கொளல்.

வாயின் மறுப்பாளாய்த் தோழி தலைமகன் துணர்த்தியது.

(இ-ள்) பொய்கையின் கண்ணே வாலினம் நிரிகின்ற
குளிர்ச்சி பொருந்திய துறையை யுடைய ஊரணே! ஒண்
டொழியைப்பாராது இல்லாத துறந்து தேரிற் செல்வதனைப்
பெருமைமாக்கிக் கொள்வது நினக்குத் தகுதியோ?
என்று (கஉ)

௫௫ பொய்கை நல்லூரன் றிறங்கினர்ப்ப தென்னுடைய
வெவ்வ மெனினு மெழுந்திக—லவக
மறுவில் பொலந்தொடி வீசுமா லாற்றுஞ்
சிறுவ னுடையேன் றுனை.

விறல்கீது வாயின் மறுத்தது.

(இ-ள்) பொய்கை நல்லூரனது நன்மை விளங்க
என்னுடைய தனிமை புண்டெலினும் நீ சென்று ஆண்டு
வைகுவாயாக; மறுவில் பொலந்தொடி சினக்கு வேண்டியன
சுடும்; யான் சிறுவன் றுணையாக சின்று ஆற்றுவேன்.
என்று. (கங)

௫௬ வினைவ்ய லூர லைனுரைக்கு மாதர்
வளைஇய சக்கரத் தாழி—கொளைபிழையா

* இதனை, இத்துறைக்கே உதாரணங் காட்டுவர் நீச்சிலாக்
கிளியர் - தொல் - பொருள் கு-கருய்.

தென்றிடை யிட்டு வருமேனின் வாழ்நாழ்க
ளொன்றி யனைத்துமு ளோன்.

தலைவி கூற்று.

(இ-ள்) வினாவயலுரனை வளைத்த பரத்தையாது
வஞ்சத்தினின்றும் தப்பிவருமேல் தின் வரழ் நாளெல்லாம்
ஆற்றியிருப்பேன் என்று. (கசு)

மருதம் முற்றம்.

௫.-நெய்தல்.

௫௭ ஒழுது திரைக்கரை வான்குருகு வின் றூவி
யுழிதரு புதை யெடுக்குந் துறைவனைப்
பேதையா னென்றணரு நெஞ்ச மினி துண்மை
பூதிய மன்றே வுயிர்க்கு.

தலைவி உட்கோள்.

(இ-ள்) மேலோங்கி வருகின்ற அலைகளையுடைய கரை
யிலே பெரிய ஆனனங்களின்றாவி உழிதருமபடி ஊதைக்
காற்றடிக்கும் துறைவனைப் பேதையா எனென்றென்னும்
உணரு நெஞ்ச இனிதுண்மை நம்முயிர்க்கு ஊதியமன்றே
தோழி! என்று. (க)

௫௮ என்னைகொ ரேழி யவர்கண் ணு நன்கில்லை
யன்னை முகனு மிகுத்தளர—நாமினி
புன்னையம் பூங்கானற் சேர்ப்பனைத் தக்கதோ
நின்னல்ல தில்லென்றுரை.*

தலைவி தோழிக்கு அறிந்தோடு நின்று.

இதனை இத்துறைக்கே உதாரணம் தாட்டுவர் நச்சினுக்
கினியர் தோள்—பொருள் குந் கசஉ.

(இ - ள்) தோழி ! என் லு கண்ணும் நன்சில்லை: அஃப் முகமும் மிகத்தளராதின்றது: நாம் இனிப்புன்னையங் காணற் சேர்ப்பனைக் காண்டல் தக்கதோ? அழக்து நின்னில்ல தில்லையென்றுரைப்பாயாக, என்று . (உ)

கூ இடுமண விலக்க ரகன்காவற் சேர்ப்பன்
கடுமான் மணியர்வ மென்று—கொடுங்குழை
புள்ளவங் கேட்டுக் கலுழ்த்தான் சிறுகுடிய
ருள்ள நாணுவ ரென்று. †

தமரை அஞ்சியது.

(இ - ள்) புட்களி வரவங்கேட்டு இடப்பட்ட மணலா லாய வக்கப்படிந்த அசுன்ற கானலையுடைய சேர்ப்பனது கடிய மாவினது மணியோசை யென்ன கொடுங்குழை சுற்றாரிலுள்ள தமர் சினங்கொள்வவென்று வருந்தினான் : ஆகையான் சேர்ப்பனே ! இனி நீ வாய்தொழிவாயாக. என்று. (ங)

கூ மணிநிற நெய்த லிருங்கழிச் சேர்ப்ப
னணிநல முண்டுகன்ற எனென்கொ-லெம்போன்
றணிமல ரெக்கர்மே லோதம் பெயர்ந்து
துணிமுன்னீர் துஞ்சார் தது. ‡

தோடி தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகக் கூறியது.

(இ - ள்) அழகிய நிறத்தினையுடைய இருங்கழிகள் பொருந்திய நெய்தனிலத்தலைவன் அணிநலமுண்டு நீங்கி

† இதனைத் தலைவன் குறியிட்டது வரிற் சுற்றத்தார் அறிவ ரென்பதற்கு உதாரணங்காட்டுவர். நச்சினுக்கினியர். தொல் பொருள்-கு ௧௩௩.

‡ இதனை இத்துறைக்கே உதாரணங்காட்டுவர். நச்சினுக்கினியர்-தொல்-பொருள்-கு ௧௩௩.

னன்: எம்மவர்போல் வாடிய மலர்களை புடைய எக்கர்
மேல் ஓதம் பொயர்ந்து கடல் செல்லா துதையும் சுண்டா
னில்லை. எ-று. (சு)

கூக கண்டிபுணி முத்தம் பயக்கு மிருமுன்னிற்
பண்டங்கொ னுவாய்வுழங்குந் துறைவனை
முண்டகக் கான லுட் கண்டே னெனத்தெளித்தே
வின்ற வுணர்விலா தேன்.*

புராட்சி வருத்தந் நருமென்று தெளிதல்.

(இ-ள்) பெரிய கடலிடத்தே பண்ட சிறைத்த மாவாய்
நீரிகின்ற கடற்புறையனை முண்டகக்கான லுட் கண்டே
னென தின்ற வுணர்விலா யான் கண்டிபுண் முத்தம் பயார்
பய என் எ-று. (ரு)

கூஉ அடும்பிமி பெக்க பலவன் வழங்கும்
கொடுங்கழிற் சேர்ப்ப னநா னெனத்தெளித்த
கள்ள மனத்தா வியனெறிற் செல்லுங்கொ
னல்வளை சோப நடந்து.

குறை நயப்பித்தது.

(இ-ள்) அடப்ப பலர் சிறைத்த எக்கரில் நண்டு வளை
யாநங் கழியையுடைய தண்ணந் துறைவன அருளானெனத்
தெளித்தேன்: தேசுழி! என்வளை சோரவிட்டுத் தலைவன்
தவக்குரிய நெய்யிற செல்லுவானோ? எ-று. (கூ)

கூங் கண் னுறு நெய்தல், கமழுங் கொடுங்கழித்
தண்ண, துறைவனோ தண்ணி லனுமிழாய்

* இதனை இத்துரைக்கே உதாரணங்காட்டுவர். நச்சினுர்க்
கனியர். தொல்-பொருள் குத். ககக, பக். உஎஉ, நம்பி அகப்பொ
ருள். கஉஅ.

தண்ணைநகர் பட்டதனை யாண்மை யெனக்கருநின்
பண்ணமைத் தோண்மேல் வரும்.

தலைவன் சிறைப்புறந்தாறுகந் தோடி கூறியது.

(இ-ள்) கண்ணையொத்த கருநீலங் கமழும் வளைந்த
கடலையடிபட்ட தண்ணைநகரைவளை அருளிலன்; அபி
நாபி! புனமுறுவல் அண்ணமைபெனக் கருநினால் பண்ண
மைத் தோண்மேல் பசுபட்டா நிற்கும். எ-று. (எ)

கூசு தெண்ணீர் நருங்கறி வேண்டு மிரைமாந்திர்
பெண்ணைமேற் சேகரும் வலாவாய்ப் புணர்நல்!
தண்ணை நகரைவளக் குளபாய் மடமொழி
வண்ணத்தா வென்றுதொடுத்தது.

தலைவன் சிறைப்புறந்தாறுகந் தோடி வலாவாய்ப்புது.

(இ-ள்) தெள்ளிய நீரையுடைய அருங்கடலில் விநயி
யாங்கு இனமாத் தி பொதிலின்கட் பொடைபொதி கலனு
ண்ணு மன்றிலே! மடமொழியின் கலந்ததத் தருவாயாக
வென்று தண்ணை நகரைவளக்குச் சொல்வாயாக. எ-று. (அ)

கூடு *எறிசுழற் துப்பை யினங்கலங்கத் தாத்து
மறிநிலைச் சேர்ப்பான செவ்வை மறப்பான் கொண்
கானக நண்ணி யருளுந் தி-க்கனநிங்
கானலுள் வாழுங் குருகு.

இதுவுமது.

(இ-ள்) கானலுள் வாழங் குருகு கானக நண்ணினும்
அருளொடு இருப்பக்கண்டிர எறிநறு சிறுபன் கூட்டத்
தைக் கலக்கத்தாக்கும் எறிநிலைச் சேர்ப்பன் றுன்செய்யுங்
கொடுமைபறியான் கொல்லோ? எ-று. (கூ)

கூக நுண்ணொன் வலைமீற் பரதவர் போய்த்தந்த
பன்மீ ணுணங்கல் கவருந் துறைவனைக்

* எறிசுழற் நீள்கட் லோத முலாய நெறி-திணைமலை, கருநீர்-சுரு.

கண்ணினுற் காண வமைபுங்கொ லென்றோழி
வண்ணந்தா வென்னத் தொடுத்தா +

புரிவு.

(இ-ள்) நான் விடா கயிற்றல்லா ல கந்தப் படிபடப்
பெய்திற் பாதவர் கொண்டு வந்த ின்னங்கல்கத் துத்
கவநுர் நன்றவனாக கண்ணுற் கண்டின் என்னலின்
சாவென் று ிகட்க வரைபுடைய! 'தொழ்' என் னு. (கௌ)

கௌ இவர்தினை நீக்கியிட ிடக்கர் மணன் றீமற்
கவர்கா லவன் றன்பெடை யோடு
தவையு மிருங்கறிச் சேர்ப்பதோ டென் றோழி
படபாபலை யாயின்று தோள்.

காமரீக கடியா ி காவி.

(இ-ள்) லலிசென்ற ஆர்வா னின் ற உலவன் னன்
மொட்டையி டிசுகர் மணன் றீமற் பவநு ிருங்கடா ி
பவநு ஆதோ ிதான றவது, 'தொழ்' என் னு. பாத
படபாபன் றது. என் னு. (கக)

கக சிறுவின் கவா ிகொண்ட செந்தூவி நாயப்
இறுமென் துல ின் பிள்ளை கட்கே யாகி
யொழிநீ ருங்கறிச் சேர்ப்பனகன்ற
நெறியறிதி ின்பா ருநீ.

+ இத்தனை யாந்நந்தா என்ற துரைக்கும் அனல்விளந்
குறினும் என்ற துரைக்கும் ச தாரணங் காட்டுவர். நரிசிறீக்
காயர். தொல்-பொருள்-கு கடுப, கசு, பக, கக, பக, கக.

+ இவ்வடி அஹீணப் பெயர்ச்சுடா, உயர்திணைப் பெயர்
கன்போல விளியேற்றதற்கு உதாரணமாக எடுத்தாளப்பட்டது.
தொல்-கோல் விளியடி க-கசு.

(இ-ள்) சிறிய மீனைக் கவுட்கொண்ட செந்துவி புடைபா
நாயாய்! மிகச்சிறிய மீனினிட இவையாற்புக்கோ யாசு
மென தீனைந்து பார்கின்ற நீ இருங்கழிச் சேர்ப்பன் பாடா
ந்த நெறியறிவையோ! என்று (கஉ)

கூகு முடமுதிர் புன்னைப் படுகோட்டி நுந்த
மடமுடை நாரைக்குரைத்தேன்-கடனறிந்து
பார்த்திரைச் சேர்ப்பான் பரித்தேர் வரக்கண்டு
நீதகா தென்று நிறுத்து. *

. தோழி கலையகனை இவ்வுக்குறி நயப்படுத்தது.

(இ-ள்) வளைந்து முதிர்ந்த புன்னையின் பட்ட கையீவி
நுந்த நாரைக்கு உரைத்தேன் துணது கடமையையறிந்து
பார்கின்ற அலையையுடைய கடனானது பரித்தேர் வரக்
கண்டு நீ போற்றொல்லத் தகா தென்று நிறுத்துவாயாகவென்று
சொல்லுமாறு. என்று. † (கஉ)

* காமஞ் சிந்ததல் உம், ஈசுக்கு உதாரணமாக எடுத்த
தாளப்பட்டது (நொட் - பொருள் கு, ககச, பத் - அங்).

† எடுவது செய்யுள் கிடைக்கவில்லை.

